

Nemot vērā izmaiņas ZL, izvērtējiet vai noteikumos lietotais termins maksšķerēšanas karte būtu jāaizstāj ar maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību karte, attiecīgi nosakot pērējas noteikumus, ka 2015.gadā, maksu par maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību tiesību izmantošanu apliecina Maksšķerēšanas karte. (MRK)

Labā doma, apspriežam! (MIG)

Zvejniecības likums

25. pants. Maksa par zvejas tiesībām

(1) Zvejas tiesības Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida), teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos, citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos, kā arī starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai pieder zvejas tiesības, tiek izmantotas par maksu, kas norādīta zvejas tiesību nomas līgumā vai zvejas atļaujā (licencē, **maksšķerēšanas kartē**), ja zvejas tiesību nomas līgums netiek slēgts. (BIOR)

2015.gada
Rīgā

Noteikumi Nr.
(prot. Nr. §)

Maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību noteikumi

*Izdoti saskaņā ar Zvejniecības
likuma 13.panta pirmās daļas 3.punktu*

1. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā fiziskās personas (turpmāk - personas) Latvijas Republikas ūdeņos drīkst izmantot maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību tiesības zivju un vēžu, kā arī citu ūdens bezmugurkaulnieku (turpmāk - zivis un vēži) ieguvei savam patēriņam.

2. Šos noteikumus nepiemēro ūdeņos, kas tiek izmantoti specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotos privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.

3. Maksšķerēt, vēžot un nodarboties ar zemūdēns medībām Latvijas Republikas ūdeņos ir tiesības personai, kas zivju un vēžu ieguves laikā var uzrādīt:

3.1. derīgu maksšķerēšanas karti (izņemot šo noteikumu 4.punktā minētās personas), kurā norādīts personas vārds, uzvārds un personas kods, vai arī var nosaukt elektroniski (internetā) iegādātas maksšķerēšanas kartes numuru;

3.2. dokumentu, kas ļauj identificēt personu un tās vecumu (vārds, uzvārds un personas kods), bet invalīdiem vecumā no 16 līdz 65 gadiem - invaliditātes apliecību.

3.2. derīgu dokumentu, kas ļauj identificēt personu un tās vecumu (fotogrāfija, vārds, uzvārds un personas kods), bet invalīdiem vecumā no 16 līdz 65 gadiem - invaliditātes apliecību.

Dokumentam jābūt derīgam, foto ir nepieciešams, lai varētu identificēt personu. (MRK)

Var domāt, kāds atzīs nederīgu dokumentu vai maksšķerēšanas karti, kas nav derīga konkrētā gadā. Interesanti, kurš ir definējis, kas ir dokuments (BIOR)

Par 3.2. – piekrītam, ja vien “identificēšana” automātiski jau nenozīmē “fotogrāfiju”. Tādā gadījumā labāk atstāt fotogrāfiju, jo tas ir vienkāršāks vārds, t.i. fotogrāfija, vārds, uzvārds jau nozīmē “ļauj identificēt”. (MIG)

3.3.vietās kur ieviesta licencētā maksšķerēšana, licencētā vēžošana vai licencētās zemūdēns medības – arī derīgu maksšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdēns medību licenci.

3.3.vietās kur ieviesta licencētā makšķerēšana, licencētā vēžošana vai licencētās zemūdens medības, ja nolikumā nav noteikts savādāk – arī derīgu makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību licenci.

Papildināts ar „ja nolikumā nav noteikts savādāk” pastāv iespēja ka nolikumā var noteikt personu loku kurām nav nepieciešamas licences, piemēram personas līdz 16 gadiem, pensionāri, invalīdi, politiski represētie. (MRK)

Licences nepieciešamas visiem (MK 574), pat ja tās ir bezmaksas. (BIOR)

Par 3.3. – piekrītam, LM jābūt elastīgai pret vietējiem iedzīvotājiem, var ieviest sabiedriskos darbus naudas vietā / pārkāpējiem utml. (MIG)

4. Personām vecumā līdz 16 gadiem un vecākām par 65 gadiem, kā arī invalīdiem makšķerēšanas karte nav nepieciešama.

4. Personas vecumā līdz 16 gadiem un vecākām par 65 gadiem, kā arī invalīdi var makšķerēt, vēžot, nodarboties ar zemūdens medībām bez makšķerēšanas kartes.

Forma – „nav nepieciešama”, punkts mainīts labskanībai, bet neuzstājam, ka tā tam jāpaliek. (MRK)

Bez kartes jau var, bez makšķeres – nez vai. (BIOR)

Par 4 – pēc būtības piekrītu, vienīgais, MRK versija nav gramatiski pareiza, tad vajadzētu būt “vecākas par 65 gadiem”. (MIG)

5. Atbilstoši šajos noteikumos paredzētajam regulējumam makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesības var izmantot:

5.1. publiskajās upēs un publiskajos ezeros (Civillikuma I pielikums), privātajās upēs un privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības pieder valstij (Civillikuma II un III pielikums), citos ūdeņos, kuri nav privātā īpašumā, kā arī privātajās upēs, kurās zvejas tiesības nepieder valstij – jebkura persona;

5.2. privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības nepieder valstij – attiecīgā ezera īpašnieks vai ar tā atļauju arī cita persona. Šāda ezera īpašnieks izvieto pie ezera attiecīgu privātīpašuma norādi.

5.3. Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos – jebkura persona.

6. Makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības īpaši aizsargājamo dabas teritoriju ūdeņos notiek atbilstoši šiem noteikumiem un attiecīgo teritoriju aizsardzību un izmantošanu regulējošiem normatīvajiem aktiem.

7. Latvijas Republikas ūdeņos var tikt noteikta no šiem noteikumiem atšķirīga makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtība saskaņā ar šo noteikumu 7. nodaļu.

8. Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību sacensību nolikumu sacensību organizētājs saskaņo ar vietējo pašvaldību, Valsts vides dienestu, bet īpaši aizsargājamās dabas teritorijās – arī ar Dabas aizsardzības pārvaldi.

9. Personai makšķerējot, vēžojot vai nodarbojoties ar zemūdens medībām ir tiesības bez maksas izmantot dabisko tauvas joslu: gar Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrasti – 20 metru, gar privāto ūdeņu krastiem – 4 metru, gar pārējo ūdeņu krastiem – 10 metru platumā.

2. Vispārējie ierobežojumi un prasības makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesību izmantošanā

10. Aizliegts atrasties ūdenstilpēs vai to tiešā tuvumā:

10.1. ar zivju un vēžu ieguves rīkiem, ja to lietošana attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta, izņemot pārvietošanos ar laivu, ja tiek nodrošināts, ka attiecīgo rīku lietošanas aizlieguma vietā tie laivā tiek novietoti un uzglabāti tādā stāvoklī, kas neļauj ar tiem uzreiz uzsākt zivju vai vēžu ieguvi;

Nav saprotama prasība pēc apvalka, īpaši harpūnām un vēžu krītiņiem. Ne visiem makšķerniekiem ir saglabāti rīku apvalki. Pietiekoša prasība ir transportēt rīkus tā, lai ar rīkiem nav iespējams uzsākt makšķerēšanu. (MRK)

Vispār jau apvalks (iesaiņojums) ir vairāk vai mazāk saprotama lieta, kamēr "stāvoklī, kas neļauj ar tiem uzreiz uzsākt zivju vai vēžu ieguvi" ir nedefinēts jēdziens. (BIOR)

10.1. – Traģikomiski, ka MRK iebildi jau esam realizējuši. (MIG)

Par tiešo tuvumu- definīcijas nevar būt, jo metros izteikt nevar, līdz auto, līdz tuvākajam transportam. Visur var būt mājas pa vidu, atliek tikai definējums- uz ūdens vai ūdenī, nu vēl publiskajā 5/10m tauvas joslā!?

Vispār jautājums par tiešo tuvumu svarīgs pārkāpējam- paskrēji 10m nost no ūdens vai aiznesi zivis uz mašīnu un dari ko gribi. Pie upes godīgi, bez zivīm, vai izlīdu no ūdens 20m nost no auto paskrēju 10m un neko nezinu- ārpus tiešā tuvuma- tā tad inspektors nav tiesīgs mani pat pārbaudīt. Vispār jautājums nekorekts - neviens neapturēs taču uz ielas un nepārbaudīs, bet ja brauksi no ezera vai upes pa vienīgo ceļu- var pārbaudīt arī 5km attālumā un būs tiešs tuvums?

Attiecība uz tiešo tuvumu, liekas tiešām diezgan grūti nedefinēt, kas tas ir, atkal kā godīgam makšķerniekam vai zemūdens medniekam tas pat nebūtu svarīgi, ja viņš nedzīvotu tieša ūdenstilpes tuvumā. Tas nozīmē tikai to, ka mājās stāv neatļauti zivju ieguves rīki, pie tam tie neatrodas apvalkā, kā to prasa 10. punkts.

10.2. ar lomu (saskaņā ar šiem noteikumiem iegūto un paturēto zivju vai vēžu skaitu un svaru), kura ieguve attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kas neatbilst citiem šo noteikumu nosacījumiem (tostarp loma pārsniegšana, neatbilstība zivju vai vēžu pieļaujamam garumam, neatbilstība darbībām ar noķerto lomu u. c.).(ZMIG)

10.2. ar lomu (saskaņā ar šiem noteikumiem iegūto un paturēto zivju vai vēžu skaitu un svaru), kura ieguve attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kas neatbilst citiem šo noteikumu nosacījumiem (tostarp loma pārsniegšana, neatbilstība zivju vai vēžu pieļaujamam garumam, neatbilstība darbībām ar noķerto lomu u. c.).

10.2. ar to sugu zivīm un vēžiem, kuru ieguve attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kuru daudzums vai svars pārsniedz šajos noteikumos vai licencētās makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību nolikumos atļauto loma lielumu vai arī neatbilst pieļaujamam zivju, vai vēžu garumam;

Neveiksmīgs formulējums, atgriezts iepriekšējā versijā. (MRK)

MIG vēlējās loma definējumu – acīmredzot šeit tas ir dots. (BIOR)

10.2 – arī MIG iebilda pret šo ļoti neveiksmīgo formulējumu. It kā varētu būt iespējams kāds cits loms, kas gūts nesaskaņā ar šiem noteikumiem, jo to inspektors izlems. (MIG)

Piemēram: ...ar paturētajām zivīm un vēžiem (turpmāk tekstā – loms), kuru ieguve (MIG)

No kontroles viedokļa pretrunīga norma. Juridiski nepierādāma tieši atrašanās “ar lomu”. Ja persona skaidros, piemēram, ka zivis ir atradusi, tad var rasties neviennozīmīgas situācijas – nāksies pierādīt, ka tas ir loms. Veiksmīgāka un viennozīmīgi skaidrojama redakcija bija MK 22.12.2009. noteikumu Nr.1498 26.2.apakšpunktā. Svītrot MK noteikumu projekta 10.2.apakšpunktu. (Rēzeknes RVP)

Komentārs par 10.2: diemžēl tiešo tuvumu nevar izteikt kādās konkrētajās mērvienībās, ja es dzīvoju upes krastā agri vai vēlu es nonākšu situācijā, kad izteiktos ierobežojumus pārkāpšu, vai manā rīcībā ūdenstilpēs vai to tiešā tuvumā man būs pieejami attiecīgajā laikā un vietā aizliegtie makšķerēšanas

rīki vai neatļautais to daudzums. Sakarā ar to ir nepieciešams precīzāks šī punkta formulējums vai arī termina skaidrojums.(J.Salcevicis)

11. Aizliegts veikt šādas darbības:

11.1. slēpt zivju un vēžu ieguves rīkus un lomu;

11.1. slēpt zivju, vēžu ieguves rīkus vai lomu;

Piedāvātajā variantā lietojot saikli „un” pārkāpumu varētu konstatēt, ja izpildītos visi nosacījumi, tas ir būtu nepieciešams pierādīt gan zivju, gan vēžu ieguves rīku gan loma slēpšanu vienlaicīgi, lietojot saikli „vai” pārkāpumu var konstatēt ja izpildās viens no nosacījumiem, - piemēram: loma slēpšana. (MRK)

Nez kā tā slēpšana izpaužas? (BIOR)

OK, piekrtam, formālisti var šim piesieties un varbūt pat vinnēt prāvu, labojam. (MIG)

No kontroles viedokļa nav vajadzīgs apakšpunkts. Zivju slēpšana ir nepierādāms fakts. Makšķernieks jebkur novietojot rīkus un lomu atradīs tam izskaidrojumu un pierādīt, ka viņš slēpa būs praktiski neiespējami, ja makšķernieks to pats neatzīs. Punkts var palikt noteikumu projektā, bet praktiskas nozīmes tam nav. Bez tam, ja zivis vai rīki tiks slēpti, tad tur būs citi pārkāpumi par ko arī tiks piemērots sods. (Rēzeknes RVP)

Komentārs:Nav saprotams kur tās zivis glabāt makšķerēšanas periodā, ja ir aizliegts slēpt lomu kulē, kastē. Kādus praksē piemērot tīkliņus līdaku dzīvai glabāšanai? (iesniegums)

11.2. pārvietot zivis un vēžus no vienas ūdenstilpes otrā, neievērojot Zvejniecības likuma 22.pantā noteiktās prasības;

11.3. aiztikt vai bojāt rūpnieciskās zvejas rīkus;

11.4. lietot, pārbaudīt, izņemt un transportēt nepiederošus zivju vai vēžu ieguves rīkus;

Dos papildus iespēju kontrolei vērsties pret pārkāpumiem, kad tiek izmantots vairāk rīku skaits nekā noteikts noteikumos. Attiecīgi, ja nevar pierādīt piederību var sodīt par lietošanu. Savukārt tiem, kuri ievēro noteikumus šī norma netraucē. (MRK)

Tas laikam būtu jāprasa kontrolētājiem (VVD, DAP). Varētu saprast, ka sev piederošus "maluzvejniecības" rīkus drīkst lietot. (BIOR)

11.4. veidot krājumus un aizsprostojumus upēs, kā arī kanālos un caurtecēs;

11.5.piesārņot ūdenstilpes un to piekrastes joslu;

Pārcelts uz pienākumiem Punkts 12.2. (MRK)

Var atbalsfīt.(MIG)

11.6. enkurot laivas un veikt zivju un vēžu ieguvu no laivas apzīmētos kuģu ceļos.

11.7. Iegūtās zivis vai vēžus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai.

Lai nepalielinātu ievada apjomu, tajā pašā laikā nepaļaujoties, ka visi makšķernieki ir pazīstami ar Zvejniecības likumu, atbalstot citu priekšlikumu, šai normai būtu jāparādās noteikumos. (MRK)

Ja pievieno šādu punktu 11.7, tad rodas pamats izmest no pirmā punkta “savam patēriņam”, kas ir vienīgā vieta pašlaik, kas aizliedz tirgot lomu, vienlaikus pārāk sašaurina makšķerēšanas vērtības, kas

noteikti ir ne tikai patēriņš, bet arī atpūta, izklaide, saplūsme ar dabu, bet ko visu nevajag nemaz uzskaitīt. Tāpēc šāds 11. 7 punkts jāskata komplektā ar pirmā punkta saīsināšanu. Piedāvājums ir formulējumā apstāties pie “aizlieguma pārdot”, jo nododot zivi citai personai (sievai vai draudzenei), maksājums var būt labumu, turklāt maksājuma noteikumiem nevajadzētu jaukties iekšā šādās attiecībās. (MIG)

12. Personām ir pienākums:

12.1 nosūtīt valsts zinātniskajam institūtam "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR” (turpmāk - institūts) (Rīgā, Daugavgrīvas ielā 8) zivij vai vēzim piestiprināto numurēto zīmi ar zinātniski pētnieciskās iestādes nosaukumu vai abreviatūru, ja lomā ir iegūta pētījumu nolūkos iezīmēta zivs vai vēzis, kā arī sniegt informāciju par zivs vai vēžu sugu, garumu, svaru, iegūšanas rīku, vietu, laiku un citiem apstākļiem.

12.2. ziņot Valsts vides dienestam par maksājuma un rūpnieciskās zvejas noteikumu pārkāpumiem, kā arī par masveidīgas zivju bojāejas gadījumiem.

12.1. uzraudzīt kontrolei maksājuma karti vai nosaukt elektroniski (internetā) iegādātas maksājuma kartes numuru, kā arī uzraudzīt licenci vai elektroniski (internetā) iegādātu licenci un citus dokumentus saskaņā ar šiem noteikumiem, kā arī maksājuma rīkus un lomu;

12.2. izmantot visus nepieciešamos palīgīdzekļus un paņēmienus, lai zivi saudzīgi uztvertu un atbrīvotu no āķa, un nekavējoties atlaist ūdenī zivis un vēžus, ko nav atļauts iegūt un paturēt.

12.3. saudzīgi izturēties pret dabu, nepiesārņot ūdenstilpes un to piekrastes joslū.

12.4 nosūtīt valsts zinātniskajam institūtam "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR” (turpmāk - institūts) (Rīgā, Daugavgrīvas ielā 8) zivij vai vēzim piestiprināto numurēto zīmi ar zinātniski pētnieciskās iestādes nosaukumu vai abreviatūru, ja lomā ir iegūta pētījumu nolūkos iezīmēta zivs vai vēzis, kā arī sniegt informāciju par zivs vai vēžu sugu, garumu, svaru, iegūšanas rīku, vietu, laiku un citiem apstākļiem.

12.5. savas kompetences ietvaros informēt Valsts vides dienestu par maksājuma un rūpnieciskās zvejas noteikumu pārkāpumiem, kā arī par masveidīgas zivju bojāejas gadījumiem.

Mainot noteikumus ir izlaisti būtiski pienākumi, kuri atviegloju kontroles darbu. 12.5. attiecas uz vispārīgajiem personu pienākumiem un nevar balstīt noteikumus uz to, ka visas personas pārzina rūpnieciskās zvejas noteikumus, ja tomēr tiek uzstāts ka punktam jāpaliek, tas jāpapildina ar „savas kompetences ietveros” (MRK)

Par 12.1. – pienākums uzraudzīt – vai tad neizriet jau no Vispārīgās daļas? Ja izriet, vai ir lietderīgi atkārtot vēlreiz? (MIG)

12.2. – pienākums saudzīgi atlaist zivis tiešām ir pazudis? Nē, pienākums atlaist zivis ir 22. punktā, pazudis ir vārds “saudzīgi”. Informatīvi labāk šo vārdu iekļaut.

Bet tad jautājums, vai ir vajadzīga dublēšanās – varbūt pienākumos minētās lietas ir jāceļ pie pienākumiem un nav otrreiz jāatkārto.(MIG)

12.5 – “savas kompetences ietvaros” piebilde izklausās jau labi, bet tā vienlaikus padara šo punktu bezjēdzīgu – jo kas ir kompetence. Ja maksājums nezina VVD telefonu numuru, tad viņa kompetencē nav ne par ko ziņot? (MIG)

Komentārs: Pilnīgi muļķīgs pienākums, līdzvērtīgi būtu autovadītājiem ziņot CSDD par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Ja arī tas ir pienākums, tad kādā veidā ziņot rakstiski, tālrunā Nr. un atbildība par neievērošanu. (iesniegums)

3. Maksājuma tiesību izmantošanas nosacījumi

3.1. Maksājuma pieejamie ūdeņi

13. Maksājuma, ievērojot šos noteikumus un tajos noteiktos ierobežojumus, ir atļauta visos šo noteikumu 5.punktā minētajos ūdeņos.

3.2. Maksājuma rīku izmantošana

14. Makšķerēšanā zivju ieguvei izmanto tādus rīkus un paņēmienus, kas rosina zivi ar muti satvert mākslīgu vai dabisku ēsmu, lai to ar āķi noķertu mutes daļā. Zivju ķeršana, aizķerot ar āķi jebkurā citā tās ķermeņa daļā (cemmerēšana), ir aizliegta.

14. zivju ieguve ir aizliegta:

14.1. Ar jebkura cita veida rīkiem, kas atšķiras no šajos noteikumos minētajiem;

14.2. izmantojot aizciršanas paņēmieni (cemmerēšana) ja zivi aizķer ar āķi aiz citas ķermeņa daļas, nevis mutes.

Zivs rosināšana ir subjektīvs jēdziens, pie tam rīks nevar būt rosinošs, tāpat kā paņēmiens, terminu rosinošs varētu lietot attiecībā ēsmu vai mānekļiem. (MRK)

Viss komplekss un pati makšķerēšana ir rosināt zivi ķerties! 2) Noteikumos vienīgais, kas ir minēts, ir āķu skaits. Tas nozīmē, ka jebkas, kam pierīkots āķis, kaut vai āmurs, ir legāls, un apdullināt 5 zivis pēc spēkā esošajiem noteikumiem bija ok. Šo misēkli vajag izlabot kaut kā, nevis atbalstīt maliņus.(MIG)

Izskatās labāk nekā pašreizējā versija.(BIOR)

14.3. atstājot makšķerēšanas rīkus bez uzraudzības, attālinoties no tiem tālāk par 50 metriem.

Pārcelts no 17.4. pēc loģikas pie aizliegtā, nav skaidrs kā var noteikt vizuālu kontroli, šo punktu neatbalstīs karpu makšķernieki. (MRK)

Iespējams, šo problēmu jau risina punkts par rīka slēpšanu. Ja makšķere atrodas krūmā 20 metrus no makšķernieka un vizuāli nav redzama, bet inspektors to atrod, un tas ir trešais rīks. Tad divi punkti šo jau risina – punkts par rīku skaitu un punkts par rīku slēpšanu. (MIG)

Tas laikam būtu jāprasa kontrolētājiem (VVD, DAP) (BIOR)

15.Vienai personai vienlaikus atļauts izmantot šādu skaitu makšķerēšanas rīku:

15.1. divus makšķerēšanas rīkus iekšējos ūdeņos (izņemot velcēšanu no laivas ar mehānisku dzinēju), ja katram rīkam ir ne vairāk par trim jebkura veida āķiem (arī vairākžuburu), ievērojot, ka vairāk kā vienu vairākžuburu āķi atļauts lietot tikai tad, ja vairākžuburu āķi ir brīvi (kustīgi) pievienoti pie vienas mākslīgās ēsmas vai mānekļa un attālums starp tuvākajām šādu vairākžuburu āķu nostiprināšanas vietām nepārsniedz 12 cm.

15.1. divus makšķerēšanas rīkus iekšējos ūdeņos, ja katram rīkam ir ne vairāk par trim jebkura veida āķiem. Vairāku žuburu āķi uzskata par vienu āķi;

Nav pamata ierobežot vienu makšķerēšanas veidu – velcēšanu. Šaubāmie vai autors var paskaidrot kāpēc nevar lietot mānekļus, kuriem āķu nostiprināšanas vietas attālums lielāks par 12cm un kā pie mākslīgās ēsmas āķi nostiprināti kustīgi, šajā gadījumā āķi stiprina pie auklas. (MRK)

Piebilde vēršas pret tiem, kas piesien bez mānekļa brīvu trejžuburu āķi pie auklas, lai cemmerētu un lepotos ar labiem lomiem, piemēram, Burtniekā. Nav skaidrs, kāpēc MRK aizstāv šādu praksi. Zem 12 cm iekļaujas gandrīz 100% tirgū pieejamo mānekļu. (MIG)

Par velcēšanu, izmantojot motoru, makšķernieku vietnē lpr.lv nobalsoja 378 cilvēki, no kuriem 57% bija par, 36% - pret, pārējie atturējās. Par 12 cm un saistību ar "cemmerēšanu" laikam būtu jāprasa kontrolētājiem (VVD, DAP).(BIOR)

15.2. trīs makšķerēšanas rīkus Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos, ja visu rīku kopējais āķu skaits nepārsniedz deviņus āķus (arī vairākžuburu), ievērojot, ka vairāk kā vienu vairākžuburu āķi atļauts lietot tikai tad, ja vairākžuburu āķi ir brīvi (kustīgi) pievienoti pie vienas mākslīgās ēsmas vai mānekļa un attālums starp tuvākajām šādu vairākžuburu āķu nostiprināšanas vietām nepārsniedz 12 cm.

15.2. trīs makšķerēšanas rīkus jūras ūdeņos, ja visu rīku kopējais āķu skaits nepārsniedz astoņus āķus. Vairāku žuburu āķi uzskata par vienu āķi

Šaubāmies vai autors var paskaidrot kāpēc nevar lietot mānekļus, kuriem āķu nostiprināšanas vietas attālums lielāks par 12cm un kā pie mākslīgās ēsmas āķi nostiprināt kustīgi, šajā gadījumā āķi stiprina pie auklas. (MRK)

Nav skaidrs, kāpēc MRK mēģina samazināt āķu skaitu jūrā un patraucēt vienkāršiem makšķerniekiem. MIG vienojās, ka izplatītākā bušu sistēma sastāv no 3 āķiem, tāpēc jūrā ir tikai normāli makšķerēt ar 3 kātiem un 9 āķiem, nevis 3 kātiem un 8 āķiem, kā ļoti neloģiski bija līdz šim, un kā tagad atkal prasa MRK. (MIG)

Apdalītā makšķere: $3+3+2=8$. Jaunā versija it kā ir loģiskāka $3+3+3=9$ (BIOR)

15.3. vienu rīku ar šo noteikumu 15.1.punktā noteikto āķu skaitu, velcējot no laivas ar mehānisko dzinēju iekšējos ūdeņos.

Nav argumentēta pamatojuma šim ierobežojumam. (MRK)

Kad jāiebilst MOSP vai MIG darbībai, izslavētie “dabas draugi” pēkšņi aizmirst, ka velce ir ne tikai rezultatīvs plēsēju ķeršanas veids, bet nozīmē dubultu spiedienu uz dabiskiem resursiem līdz ar motora izmantošanu mazos apgriezīenos, tāpēc velce būtu jāpadara mazāk izdevīga, domājot ilgtermiņā. Spiningotāji, mušotāji vienlaikus izmanto tikai vienu rīku, kas tur īpašs. (MIG)

Velci ierobežo daudzviet Skandināvijā, ASV un Eiropā. Slavenajos Ālandos trollings aizliegts vispār. Ja velci ierobežo licencētajos ezeros, kur apsaimniekošana notiek labākā līmenī, arī tas ir variants – lai gan pamatotāk ir tieši šādi – apmakšķerētos **publiskajos ūdeņos**, kur ir sliktāka kontrole velci varētu ierobežot, kamēr vietās, kur zivju resursi ir labākā stāvoklī, neierobežot. (MIG)

Tiešām nav ievērots samērības princips. Būtu jāpaliek 2 kātiem, kā citos copes veidos. Pilnīgi atbalstām, lai paliek 2 kāti. Citādi tiek diskriminēti tieši velcētāji un motoru īpašnieki, piemēram ar tādiem motoriem, kas speciāli paredzēti velcei (minn kota I-pilot un līdzīgie elektriskie motori). Papildus tam spiningošana ir vairāk sporta veids, bet nevajag aizmirst par pensionāriem vai cilvēkiem ar kustības problēmām (invaliditāti), vai cilvēkiem ar arodsaslimšanām, viņi nevar pilnvērtīgi spiningot un to droši vien nedara un nedarīs, bet kur ir robeža kas var un kas nevar? (ZMIG)

Atbalstu šāda punkta redakciju un uzskatu, ka tā nav atsevišķu makšķernieku grupu diskriminācija (kā minēts J.Salceviča iesniegumā) (LRVP).

Uzskatu par nepamatotu, neloģisko un nesaprotamu diskriminējošo projektu punktu 15.1 un 15.3 par vienu makšķerēšanas rīku izmantošanu velcējot no laivas ar mehānisko dzinēju. Jo vienam cilvēkam Somijā, Zviedrijā, Igaunijā, Lietuvā ir atļauts izmantot **trīs** makšķerēšanas rīkus velcējot no laivas ar mehānisko dzinēju. Šīs makšķerēšanas veids neatšķiras no spiningošanas, pludinmakšķerēšanas, gruntsmakšķerēšanas vai no kāda cita atļautā makšķerēšanas veida. Atstājot projektu nemainīgu pazūd jēga izmantot laivas ar mehānisko dzinēju.(Iesniegumi)

Komentārs: Šis punkts ir pilnīgi nepieņemams un, atļaujot pie pārējam metodēm lietot 2 kātus, bet velcējot ar dzinēju 1 kātu, tā ir ļoti daudz makšķernieku šīs metodes piekritēju diskriminācija. Un aizliegums ir pilnīgi nepamatots, jo ir noteiktas lomā paturamo zivju normas, kā arī daudzviet slodze tiek regulēta ar LM. Un runājot par velcēšanas rezultativitāti, tad tā noteikti ir mazāka kā vairākiem spiningošanas paveidiem, piemēram jig un jerk. (A.Mūrnieks)

Komentārs: Laivas mehāniskais dzinējs nav rīks kas makšķerē, tas cilvēka fiziskā darba spēka aizstājējs. Makšķerniekam velcētājam nav obligāti jābūt atlētam, lai varētu realizēt savas tiesības izmantot divus rīkus, kā to iecerējuši projekta autori. Kādi materiālie zaudējumi tiks nodarīti šīm personām kas ieguldījuši līdzekļus savā hobijs, un būs spiesti atteikties no tā MN ierobežojumu dēļ.(iesniegums)

Komentārs: Šāda pieeja nav pamatota, jo līdzīgi var ierobežot piemēram pludināmkšķerēšanu vai arī kādu citu makšķerēšanas veidu, nepamatoti samazinot atļauto makšķerēšanas rīku skaitu. Velcēšana ir populārs makšķerēšanas tajā skaitā sporta makšķerēšanas veids gan Skandināvju valstīs gan visā pasaulē, piemēram Somijā nav ierobežojumu uz makšķerēšanas rīku daudzumu velcējot (sk. Fishing law 286/82. Act on amending of the Fishing Act 1355/93 and Act on amending of the Fishing Act 1045/96), Igaunijā velcēšanai viens cilvēks drīkst izmantot ne vairāk par trijiem makšķerēšanas rīkiem (sk. <http://www.kalastusinfo.ee/?lang=LV>). Izstrādājot noteikumu projektu ir jāņem vērā starptautiska pieredze un velcēšanas rīku skaits vienam makšķerniekam ir jā saglabā iepriekšējā apjoma, tas ir ne vairāk par diviem makšķerēšanas rīkiem vienai personai. Pretējā gadījumā jāveic zivsaimnieciskā ekspertīze un izpēte ar nolūku noskaidrot kā velcēšana ietekmē zivsaimniecības resursus, neaizmirstot to faktu, ka velcēšanas laikā visbiežāk tiek atklāti un izvilkti nelikumīgi uzstādīti maluzvejnieku zvejniecības rīki un pateicoties šim makšķerēšanas veidam ir izdevies minimizēt nelikumīgi uzstādītu zvejas rīku izmantošanu. Noteikumu projektā nepareizi tiek pielietots termins mehāniskais dzinējs, dzinējs ir iekšdedzes vai elektriskie, šādā veidā noteikumu projektā ir izveidojusies būtiska neatbilstība un interpretācijas iespējas, savukārt MK noteikumi Nr. 158 „Noteikumi par kuģošanas līdzekļu satiksmi iekšējos ūdeņos” paredz ka laivas ir aprīkotas ar motoru. (J.Salcevičs)

Komentārs: Kāpēc Makšķernieku organizāciju sadarbības padome pauž nepatiesu informāciju par velci Igaunijā, Nav patiesība, ka drīkst velcēt tikai ar vienu kātu, vairākkārt tas ir pierādījies vairākās ūdenstilpēs komunicējot gan ar inspektoriem gan ar robežsardzi. Lūk ir izvilkums no mājaslapas <http://www.kalastusinfo.ee> (Ē. Bušs)

Saistībā ar noteikumu 15.1 un 15.3.punktu uzskatu šo prasību par neloģisku, jo velcēšana ir tāds pats makšķerēšanas veids kā visi pārējie, līdz ar to šis ierobežojums nav noteikts pēc vienlīdzības principa un pilnīgi pamatots.Skandināvijas valstīs šis makšķerēšanas veids ir ļoti populārs un atzīts par sporta makšķerēšanas veidu. Diemžēl ne visas laivas var tikt aprīkotas ar airiem, bet no noteikumu projekta nav saprotams vai elektriskais dzinējs tiek pieskaitīts pie mehāniskajiem dzinējiem (L.Horošilovs u.c. iesniegumi)

16. Ēsmas zivtīņu ķeršanai atļauts lietot tīkliņu, kas nav lielāks par 1,5 x 1,5 metriem (tīkla linuma laukums līdz 2,25 m²), ar linuma acīm, kas nav lielākas par 10 milimetriem.

16.Ēsmas zivtīņu ieguve:

16.1. atļauts lietot tīkliņu, kas nav lielāks par 1,5 x 1,5 metriem (tīkla linuma laukums līdz 2,25 m²), ar linuma acīm, kas nav lielākas par 10 milimetriem.

Sakārtots lai varētu ievietot punktu 16.2.

16.2. Ēsmas zivis drīkst ķert tikai tajā ūdenstilpē, kurā tās lieto makšķerēšanai. Pārcelts 17.2. papildinājums, vienuviet (MRK)

Ok, kļūst labāk. (MIG)

17. Izmantojot zivju ķeršanai makšķerēšanas rīkus, nav atļauts pielietot:

17.1. dabisko ēsmu - lašu, taimiņu, alatu un strauta foreļu – makšķerēšanai;

17.2. par ēsmas zivīm šo noteikumu 20.punktā minēto sugu zivis (izņemot asarus), kā arī šiem mērķiem aizliegts izmantot vēžus un nēģu kāpurus (ņurņikus). Ēsmas zivis drīkst ķert tikai tajā ūdenstilpē, kurā tās lieto makšķerēšanai.

17.3. uztveramo āķi (gafu) zivju uztveršanai, izņemot zemledus makšķerēšanā;

17.4.brīvi peldošus makšķerēšanas rīkus un atstāt makšķerēšanas rīkus un uzraudzības, vai attālināties no tiem tālāk par 50 metriem.

17.4.brīvi peldošus makšķerēšanas rīkus.

Pārcelts uz pie zivju ieguves aizliegumiem uz punktu 14.3. kas attiecas uz citiem ierobežojumiem (MRK)

Patīkami redzēt, ka MRK vairs neatbalsta peldošās ūdas. (MIG)

Ietverot apakšpunktā papildinājumu par makšķerēšanas rīku vizuālo kontroli un uzraudzību, var rasties diskusijas par to vai attālinoties vairāk par 50 m no rīka, rīks tika vizuāli kontrolēts. Izteikt MK noteikumu projekta 17.4.apakšpunktu sekojošā redakcijā “17.4.brīvi peldošus makšķerēšanas rīkus un atstāt makšķerēšanas rīkus, attālinoties no tiem tālāk par 50 metriem” (Rēzeknes RVP)

3.3. Pieļaujamais loms un darbības ar noķertajām zivīm

18. Vienas personas loms diennaktī nedrīkst pārsniegt:

18.1. mencas –10 (desmit);

18.2. akmeņplekstes, līņus, sapalus, vēdzeles, vimbas – 5 (piecas) no katras sugas;

18.3. ālantus, līdakas, salates (meža vimbas), samus, sīgas, zandartus, zušus – 3 (trīs) no katras sugas;

18.4. alatas, strauta foreles – 1 (vienu) no katras sugas;

18.5. taimiņus, lašus, kas noķerti Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos, kā arī Buļļupē, Sausajā Daugavā un Daugavā, posmā no ietekas jūrā līdz Rīgas HES – 1 (vienu) no katras sugas;

18.6. asarus, kas noķerti:

18.6.1. iekšējos ūdeņos – 5 (piecus) kg;

18.6.2. Baltijas jūras vai Rīgas jūras līča ūdeņos – 10 (desmit) kg;

18.7. plekstes, salakas – 10 (desmit) kg no katras sugas;

18.8. pārējo sugu zivis – bez skaita un svara ierobežojuma;

18.9. trīsuļodu kāpurus un sānpeldes – 100 (simts) gramu.

18. Vienai personai lomā atļauts paturēt:

Noteikumos nav noteikts ko nozīmē „makšķerēšanas ilgums”, līdzīgi kā iepriekš „viena loma ieguves reize”, pēc būtības viena neskaidrs termins ir aizvietots ar citu. Būtu vēlams izvairīties no neskaidru terminu lietošanas. Izvairīties no šo terminu lietošanas, loms ir tas, ko makšķernieks uzrāda kontrolei. (MRK)

MIG aizstāv domu, ka loms ir viss, ko makšķernieks noķer diennaktī, nevis selektīvi tas, ko makšķernieks izvēlas uzrādīt. Nevajadzētu atkal aizstāvēt “gaļiniekus”(MIG)

18.1. akmeņplekstes, varavīksnes foreles, līdakas, līņus, sapalus, vēdzeles, vimbas, zandartus, zušus – 5 (piecus) no katras sugas;

18.2. ālantus, salates (meža vimbas), samus, strauta foreles, – 3 (trīs) no katras sugas;

18.3. alatas, sīgas – 1 (vienu) no katras sugas;

18.4. taimiņus, lašus, kas noķerti jūras ūdeņos, kā arī Buļļupē, Sausajā Daugavā un Daugavā, posmā no ietekas jūrā līdz Rīgas HES, – 1 (vienu) no katras sugas, bet pārējos iekšējos ūdeņos – saskaņā ar licencētās makšķerēšanas nolikumiem;

18.5. asarus, kas noķerti:

18.5.1. iekšējos ūdeņos – 5 (piecus) kg;

18.5.2. Baltijas jūras vai Rīgas jūras līča ūdeņos – 10 (desmit) kg;

18.6. plekstes, salakas – 10 (desmit) kg no katras sugas;

18.7. mencas – ne vairāk kā 10 gabalu;

18.8. pārējo sugu zivis – bez skaita un svara ierobežojuma;

18.9. trīsuļodu kāpurus un sānpeldes – 100 (simts) gramu.

Saskaņā ar BIOR sniegto viedokli nav pamata mainīt šos punktus, izņēmums varētu būt zutīm. Pēc mūsu ieskata, zušu ieguvī vispirms būtu nepieciešams limitēt rūpnieciskā zvejā un tikai pēc tam makšķerniekiem, zemūdens medniekiem. (MRK)

Kur ir publiski pieejams šāds BIOR sniegtais viedoklis? Ok, mums ir piesūtīts šis dokuments, bet daudzi cilvēki vispār nezina, par ko ir runa. BIOR ir sniedzis vispārīgu problēmu aprakstu, kurā var

izsecināt jebko - arī to, ka zinātnieku dati ir mazpietiekami, nav iespējams noskaidrot, kā dažādi liegumi iedarbojas uz vidi.

Tajā pat laikā mums ir zinātnieku atzinums par to, ka cilvēku spiediena rezultātā visvairāk cieš tieši plēsēji (maksšķerēšana, zveja, piesārņojums). Mums ir dati par līdaku samazināšanos sportistu lomās Latvijas čempionātā.

Jāņem vērā arī tas, ka loma apjoma samazinājums plēsējiem attieksies arī uz zemūdens maksšķerniekiem, bet kaimiņvalstī Lietuvā pastāv kopējā loma ierobežojums 5 kg, kas iespējams ir iemesls viesmaksšķernieku plūsmai no kaimiņiem.

Šeit jāpiebilst, ka MIG tēzi, ka zemūdens medniekiem vajadzētu ierobežot trofejas vairāk nekā maksšķerniekiem, ZM ZD noraidīja. Tāpēc līdaku un zandartu skaita samazinājuma ir pamats.

Sabiedrības spiediena rezultātā loma apjomu samazināt varētu arī caur kopējo lomu kā Lietuvā, bet tad nebūs efekta tieši uz plēsējiem. Ierobežojumu atstāt tikai ētikas kodeksā – nevar, sabiedrība nav vēl tik izglītota.

Vienīgais, varētu runāt par to, ka 2015. gadā par šīm normām tikai brīdina, nevis soda.

Teorētiski tas ir jautājums par to, vai maksšķerniekiem ir tiesības legāli apēst 1000 līdakas gadā vai tikai 600. Valstī kopumā tā tad – vai mūsu resursi spēj piedāvāt 80 000 000 līdakas katru gadu, vai tikai 48 000 000, labi zinot, ka reāli iespējams nav neviens no šiem skaitļiem. (MIG)

BIOR neiebilda pret izmaiņām, kas tika veiktas šajos punktos (BIOR)

Par loma daudzuma samazinājumu līdakām un zandartiem. It kā nav tiešu pētījumu, bet visi saka, ka zivju paliek mazāk un mazākas, tāpēc mēs zemūdens mednieki esam par resursu saglabāšanu un normu samazināšanu un atbalstām šo priekšlikumu.(ZMIG)

Jāņem vērā pamatots BIOR viedoklis, vai šādas izmaiņas ir nepieciešamas.(LRVP)

Vai līdaku populāciju stāvoklis Latvijā ir tik sliktā stāvoklī, ka jāievieš šāda norma attiecībā uz līdakām. MK noteikumu projekta 18.3.apakšpunktā svītrot vārdu “līdakas”, MK noteikumu projekta 18.2.apakšpunktu papildināt ar vārdu “līdakas”.(RRVP)

Kategoriski nepiekrītu projektu punktu 18.3 – neatkarīgi no maksšķerēšanas ilguma lomā atļauts paturēt tikai trīs līdakas un zandartus. Šajā formulējumā nav nedefinēts skaidri laika posms kādā var paturēt ierobežoto zivju sugu daudzumu. Kā arī pilnīgi nav skaidrs pamats loma daudzuma samazinājumam, tajā pašā laikā maksšķerēšanas kartes maksai paliekot nemainīgai.(L.Horošilovs u.c.iesniegumi).

Komentārs par 18.3.Nav zināms neviens avots, kurā būtu atspoguļota šo sugu populācijas samazinājums, tieši pretēji piemēram līdakas nodara citu sugu zivju mazuliem (foreles, taimiņi, alatas) lielus kaitējumus sakarā ar to, ka līdakām praktiski nav dabīgo ienaidnieku to populācija ir jāsamazina.(J.Salcevičs)

19. Lomā paturamo zivju minimālais izmērs:

19.1.samam - 70 centimetri;

19.2. lasim – 60 centimetri;

19.3. līdakai, taimiņam un zutim – 50 centimetri;

19.4. salatei (meža vimbai) un zandartam – 45 centimetri;

19.5.vēdzelei – 40 centimetri;

19.6. straucha forelei, mencai – 35 centimetri;

19.7. akmeņplekstei, alatai, ālantam, sapolam, sīgai un vimbai (izņemot vimbu, kura noķerta Daugavā virzienā no Rīgas HES augšup pret straumi un kuras pieļaujama garums nav noteikts) – 30 centimetri;

19.8. līnim – 25 centimetri.

19.9. asarim, kas noķerta Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos, – 19 centimetri;

19. Lomā atļauts paturēt zivis, kas atbilst šādam pieļaujamam garumam:

- 19.1. lasi – sākot ar 60 centimetriem;
 19.2. līdaku, taimiņu un samu – sākot ar 50 centimetriem;
 19.3. salati (meža vimbu) un zandartu – sākot ar 45 centimetriem;
 19.4. zuti – sākot ar 40 centimetriem;
 19.5. mencu – sākot ar 38 centimetriem;
 19.6. strauta foreli – sākot ar 35 centimetriem;
 19.7. akmeņpleksti, alatu, ālantu, sapalu, sīgu, varavīksnes foreli, vēdzeli un vimbu (izņemot vimbu, kura noķerta Daugavā virzienā no Rīgas HES augšup pret straumi un kuras pieļaujama garums nav noteikts) – sākot ar 30 centimetriem;
 19.8. līni – sākot ar 25 centimetriem.
 19.9. asari, kas noķerts jūras ūdeņos, – sākot ar 17 centimetriem;

Saskaņā ar BIOR sniegto viedokli nav pamata mainīt šos punktus. Izņēmums, kas būtu pieņemams, ja BIOR nav iebildumu, būtu 19.6., jo tas atļautu uzstādīt jaunu Latvijas rekordu šai zivju sugai. (MRK)

Skat iepriekš. Vēdzeles izmērs – 30 cm ir kā aicinājums lietuviešiem un igauņiem izķert mazas vēdzeles Latvijā. Nav cienjami. Mencu izmēru samazināt ieteica zinātnieki, šāda izmēra mencas jāporetina, ir ļoti daudz! Asaris – pielīdzināties Igaunijai. 17 cm ir “nenopietns” izmērs asarim, ļaujām paaugties. Daugavas sams – 50 cm nav vēl pietiekami atražojis sevi dabiskā ciklā, to izņemt no dabas nav ilgtspējīga pieeja. Lietuvā samam ir 75 cm, Igaunijā informāciju par sama makšķerēšanu nav izdevies atrast. (MIG)

BIOR neiebilda pret izmaiņām, kas tika veiktas šajos punktos, lai gan izmēra palielināšana vēdzelei, nebija kaut cik sakarīgi pamatota. (BIOR)

20. Visu sugu zivju garumu nosaka, mērot attālumu no purna gala līdz astes spuras galam.

20. Visu sugu zivīm garumu nosaka, mērot zivi no purna gala līdz astes spuras galam. Ja mēra apstrādātas zivis, ar atdalītām astēm un galvām, noteikto garumu samazina par 25 %. Ja atdalīta tikai galva, noteikto garumu samazina par 15 %, ja atdalīta tikai aste, - par 10 %.

Norma aizgūta no MK Nr.295, kas attiecas uz zvejniekiem un pielāgota makšķerniekiem. Attiecīgi kontrolei ir iespējas nomērīt lomu, ja tas ir apstrādāts. Šo jautājumu risināt ar aizliegumu zivis apstrādāt, īpaši karstās dienās, kad zivs ātri bojājās, nav pamata. (MRK)

20. Mēs aizstāvam domu, ka zivi drīkst apstrādāt un ķidāt, nedrīkst sadalīt, mainīt veselumu! Kur problēma saglabāt zivs veselumu arī karstā vasaras dienā? (dodiet iebildumus, situācijas diskusijai, jo šis ir viltīgs jautājums – jo 5 kilo līdakas sagriešana daļās, lai ievietotu aukstumskapī varbūt ir ok, bet zemmēra zandarta sadalīšana nevar būt ok, mums jāspēj definēt atšķirību noteikumos. 15% mencai? Foreļpapam un foreļmammai jau atšķiras galvas izmēri %... Līdakai? – baigi slidens mums šķiet tas 15%, zivju fileju procentu mērīšana. Ķēpa un nav cienjami. (MIG)

Varbūt loma slēpšana jau ir noteikumos – un ja nevar pierādīt kāds zivij bija izmērs, tad tā ir slēpšana? Tad šī šķēpu laušana vispār ir lieka? Varbūt citējot MRK iebildi, tā arī rakstām noteikumos “Apstrādājot lomu, jā saglabā kontrolei iespēja, lai kontrole var to nomērīt”? (MIG)

21. Katra persona saskaņā ar šiem noteikumiem noķerto lomu uzglabā atsevišķi, izņemot gadījumus, ja vairāku personu kopējais loms nepārsniedz vienai personai atļautā loma lielumu.

Varētu lomu glabāt kopā 1. laivas vai ģimenes ietvaros. Krastā lai katrs glabā atsevišķi, bet laivā turēt atsevišķi tās ir nenopietni, Par to, ka laivā jāatļauj turēt kopā, izskanēja viedoklis, ja nu gadījumā lomā būs zemmēra zivis, kam izrakstīt sodu? Ļoti vienkārši - par visu kas notiek uz kuģa (arī mazizmēra) atbild kuģa īpašnieks vai kapteinis, viņam arī jāatbild par savas komandas rīcību. (ZMIG)

Līdz šim brīdim, kontrolējot makšķernieku lomus, nav bijušas nekādas problēmas attiecībā uz šā punkta prasībām.(LRVP)

Komentārs: Pilnīgi neapdomāts punkts. Vasarā, makšķerējot no laivas, es un ļoti daudzi makšķernieki, lai zivis saglabātu svaigas, lieto aukstuma kastes ar ledu. Kad makšķerē divatā, tad divām aukstuma kastēm laivā vienkārši nav vietas. (A.Mūrnieks)

Kādēļ loms vienas laivas ietvaros ir jāsadala uzglabājot atsevišķi, kas no tā mainās? (J.Salceviča iesniegums)

22. Noķerot zivi, kuras paturēšana lomā nav atļauta, zivi nekavējoties atlaiž. Ja āķi no zivs nevar saudzīgi izņemt, tad āķi atstāj, auklu nogriež un zivi atlaiž.

23. Lomā paturamās zivis nogalina:

23.1. makšķerējot neaizsalušos ūdeņos - uzreiz pēc zivju noķeršanas, izņemot dzīvas zivis, kuras drīkst uzglabāt ūdens vidē un peldus stāvoklī, bet tās nedrīkst būt piesietas vai aizāķētas. Šādas zivis nogalina uzreiz pēc makšķerēšanas beigām;

Komentārs: Latvija ir valsts kurā makšķerēšana ir ļoti populāra un tā notiek visos gadalaikos, ar zivs saglabāšanu ziemas periodā parasti problēmu nav, bet vasaras periodā, kad ūdens temperatūra pārsniedz 20°C bet gaisa temperatūra sasniedz 30°C un vairāk zivs saglabāšana ir ļoti problemātiska mūsdienu praksē ir daudz kas mainījies un laivas tiek aprīkotas ar tvertņēm ar aeratoriem un ūdens apmaiņu zivis paturēšanai dzīvā veidā, kas ļauj saglabāt zivi dzīvu līdz makšķerēšanas beigām un pēc tam to nogalināt. Šāda zivis paturēšana ir vissaudzīgākā, bet diemžēl tā nav pieejama visiem, savukārt vasaras periodā zivis saglabāt ir iespējams tikai tās saglabājot dzīvas vai ledū. Daudzi makšķernieki izmanto saucamos kukanus aiz kā zivi aizāķē un saglabā to dzīvu makšķerēšanas laikā. Ja savādāk šo zivi nav iespējams saglabāt, viennozīmīgi daudzi 23.1. punktu pārkāps (J.Salcevičs)

23.2.makšķerējot aizsalušos ūdeņos - uzreiz pēc makšķerēšanas beigām. Pēc makšķerēšanas pabeigšanas zivis aizliegts atstāt uz ledus.

24. Noķertās zivis līdz makšķerēšanas beigām aizliegts sadalīt vai kā savādāk izmainīt to veselumu, izņemot to zivju ķidāšanu, kurām nav noteikts loma svara ierobežojums.

Ja lomā iegūst zivi, saskaņā ar noteikumiem tā jānogalina, ja nemaina tās veselumu, makšķerējot dienu, vasarā, dienas beigās tā nebūs pārtikā lietojama. Noteikumos ir paredzēts kā var mērīt zivi kura ir apstrādāta. Jebkurā gadījumā pamatojot šo punktu var aiziet līdz absurdam, jo var pieņemt, ka pārkāpējs lomu samals kotlešu masā. (MRK)

Skat. Iepriekš. (MIG)

Tie, kas nodarbojas ar cemmerēšanu zemmēra zandartu filelēšanu, tāpat neievēros noteikumus, bet normālam makšķerniekam tā var būt problēma. (BIOR)

Komentārs: Kas var tikt uzskatīts par makšķerēšanas sākumu un beigām vai šāda noteikumu redakcija netiks dažādi interpretēta un neveidosies absurda situācijas. Šāda punkta redakciju vai interpretēt ka šādu noteikto pieļaujamo zivju sugu daudzumu lomā var paturēt neierobežotu laiku. Noteikumu projektā nav ietverti termini un to skaidrojumi, kā to prasa MK noteikumu Nr. 108. „Normatīvo aktu projektu sagatavošanas noteikumi” sadaļa 3.4. Kā jau iepriekš minēju nepieciešami skaidrojumi vismaz dažiem neskaidri izmantotiem terminiem kas ir makšķerēšanas beigas, kas ir ūdenstilpēs tiešā tuvumā, kas ir mākslīgā ēsma, dabiskā ēsma. Šobrīd ir iespējama interpretācija, jo praksē bieži izmanto ēsmu sistēmas un šajā gadījumā saprast ko var un ko nevar izmantot ir ļoti grūti. Diemžēl noteikumu projekts satur daudz neskaidrību un neprecizitāšu, spēkā esošie MK noteikumi Nr. 1498 „Makšķerēšanas noteikumi” ir precīzāki un labāk izstrādāti par pašreizējo noteikumu projektu līdz ar

to nav pieņemama to tālākā virzība bez papildus precizējumiem ņemot vērā sabiedrisko viedokli. (J.Salcēvičs)

Noteikumu projektā ietvertā norma ir uztverama kā laba, bet tikai tik tālu cik to uztveram kā mēģinājumu izvairīties no mazizmēra zivju slēpšanas, tās sadalot. Tomēr paliek neatrisināti vairāki jautājumi.

Pirmkārt, ja makšķernieks sadalīs, piemēram, četrus mazizmēra zandartus, maksimālais administratīvais sods atbilstoši LAPK 80.³ panta pirmajai daļai var būt 350 euro (pie tam šāda maksimālā soda piemērošana vēl būs jāpamato). Tai pat laikā zivju resursiem nodarītais zaudējums ir 432 euro ($36 \cdot 3 \cdot 4 = 432$). Ja zivju ir vairāk, makšķernieka "ietaupītā" nauda vēl vairāk pieaug. Ja noteikumos nav paredzēts, kā tiks piemēroti zaudējumi zivju resursiem, tad šāda norma būs nepilnīga. Noteikumi ir papildināmi ar nosacījumiem par zivju uzskaiti un zaudējuma aprēķinu.

Otrkārt, sadalītai zivij var būt problemātiska arī tās sugas noteikšana (īpaši, ja filejai vēl noņem ādu), līdz pat nepieciešamībai veikt ģenētisko analīzi.

Tādējādi, noteikumu projektā atstājot šādu normu (to nepapildinot) "netīšām" potenciālajam pārkāpējam vēl tiek pateikts priekšā, kas ir jādara. MK noteikumu projekta 24.punktu papildināt ar teikumu: "Sadalīto zivju katrs gabals tiek uzskatīts par vienu noteikumu 19.punktā minēto attiecīgo zivi, kas neatbilst noteikumu 19.punktā noteiktajam pieļaujamajam garumam." (RRVP)

3.4. Makšķerēšanas liegumi

25. Aizliegts paturēt lomā nēģus un šādu sugu zivis:

25.1. nēģus – visu gadu;

25.2. lašus un taimiņus:

25.2.1. iekšējos ūdeņos visu gadu, izņemot Buļļupē, Sausajā Daugavā un Daugavā;

25.2.1. iekšējos ūdeņos visu gadu, izņemot Buļļupē, Sausajā Daugavā un Daugavā; kā arī licencētās makšķerēšanas nolikumos norādītajās vietās un laikā;

Nepieciešams papildināt, lai pašvaldību saistošie noteikumi nebūtu pretrunā ar šiem noteikumiem. (MRK)

Ok (MIG)

46.punkts paredz, ka pašvaldības var noteikt atšķirīgu kārtību. Nav vajadzības to atkārtot katrā punktā. (BIOR)

Aizliegts lomā paturēt šādu sugu zivis: 25.1. nēģus utt. Nēģis nav zivs. Formulējums varētu būt: 25. Lomā aizliegts paturēt: 25.1. nēģus, 25.2. lašus, taimiņus...(U.L.)

25.2.2. Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos no 1.oktobra līdz 15.novembrim, izņemot Rīgas jūras līča ūdeņu teritorijā no Vecākiem līdz Vaivariem, kas atrodas starp perpendikuliem, kuri vilkti no krasta punktu koordinātām – 57° 05' 10" N, 24° 07' 03" O un 56° 57' 70" N, 23° 40' 40" O – uz 20 m izobatas līniju;

25.2.2. Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos no 1.oktobra līdz 15.novembrim

Pēc vairāku personu aptaujas nav saprotamas šī punkta izmaiņas un to pamatojums. (MRK)

Pamatojums ir ļaut makšķerniekiem ķert zivis tur, kur to drīkst darīt zvejnieki.(MIG)

Šis punkts vienādo makšķernieku un zvejnieku iespējas. (BIOR)

25.3. alatas, līdakas – no 1.februāra līdz 30.aprīlim;

25.4. salates (meža vimbas) – no 1.marta līdz 15.maijam;

25.5.zandartus – no 16.aprīļa līdz 31.maijam;

- 25.6. akmeņplekstes – no 1.jūnija līdz 31.jūlijam;
25.7. strauta foreles - no 1. septembra līdz 30. novembrim
25.8. sīgas un repšus (ripusus) – no 1.oktobra līdz 30.novembrim;

Par lieguma termiņa pagarināšanu alatai un līdakai - no 1.februāra līdz 30.aprīlim.

Šo jautājumu jāļauj izlemt BIOR- viņi ir speciālisti un mēs pieņemam viņu viedokli, jo vairāk tas parasti ir nārsta laiks un liegums bijis uz līdakām- par alatām nav komentāru!

Mūsu skatījumā nav būtiski, šis punkts var arī palikt tāds kāds ir, bet tomēr Padomei pētījumu no BIOR būtu jāpaprasa. Tur nekas sarežģīts nav, pieņemot to ka līdakas nārsto pie ūdens temperatūras no 4 līdz 6 grādi, paņemt LVĢMC statistiku par iekšējo ūdeņu temperatūru un izdarīt secinājumu. kad vidēji sākas nārsta laiks. Bet pēc būtības arī tas neko nemaina, jo arī rudenī līdakas ir pilnas ar ikriem, kāda starpība kad viņu noķer novembrī vai februārī, samazinot līdaku ķeršanas periodu vienīgais kas mainās, samazinās līdaku lomā paturamais laiks, līdz ar to teorētiski vajadzētu vairāk līdakām izdzīvot līdz nārstam. (ZMIG)

25.3. līdakas – no 1.marta līdz 30.aprīlim;

25.4. zandartus – no 16.aprīļa līdz 31.maijam;

25.5. alatas – no 16.marta līdz 15.maijam;

25.6. sīgas, strauta foreles un repšus (ripusus) – no 1.oktobra līdz 30.novembrim;

25.7. salates (meža vimbas) – no 1.marta līdz 15.maijam;

25.8. akmeņplekstes – no 1.jūnija līdz 31.jūlijam.

Saskaņā ar BIOR sniegto viedokli nav pamata mainīt šos punktus. (MRK)

Saskaņā ar līdzvērtīgi izglītotu zinātnieku viedokli ir pamats mainīt šos punktus, pastiprinot pirmsnārsta zivs saudzēšanu. Turklāt netiek aizliegts ķert, tikai paturēt lomā (MIG)

MIG, kā noteikumu veidotājs vēlējas ierobežot makšķerēšanas iespējas.(BIOR)

25.3.svarīgs būtu BIOR viedoklis (LRVP).

Uzskatām, ka attiecībā uz līdakām pilnīgi pietiekams ir saudzēšanas laiks no 1.marta līdz 30.aprīlim.(RRVP)

Komentārs par 25.3. Nav pamatota lieguma termiņa pagarināšana, jo kā jau iepriekš minēju līdakas nodara citu sugu zivju mazuļiem (foreles, taimiņi, alatas, zandarti) nozīmīgus kaitējumus sakarā ar to, ka līdakām praktiski nav dabīgo ienaidnieku un to populācija ir jāsamazina, bet objektīvi novērtēt šo nepieciešamību pagarināt lieguma termiņu var tikai kvalitatīvi veicot zivsaimniecisko izpēti, nevis piesaistot pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta „BIOR” speciālistus, bet neatkarīgus ekspertus, kas nav ieinteresēti slēdziena par labu kādai konkrētai zivju sugai, jo BIOR nodarbojas šo zivju sugu pavairošanu un audzēšanu. Līdaku nārsts parasti sākas ūdens temperatūrai sasniedzot 4-6°C un tas saskaņā ar Valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs" statistisko informāciju Daugavas baseinā parasti notiek martā līdz ar to ir apšaubāma nepieciešamība liegumu. (J.Salcevičs)

26. No 1. marta līdz 30.aprīlim aizliegta jebkura veida makšķerēšana:

26.1. no laivām un citiem peldošiem transportlīdzekļiem visās ūdenstilpēs, izņemot makšķerēšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos un licencētās makšķerēšanas vietās;

26.1. no laivām un citiem peldošiem transportlīdzekļiem visās ūdenstilpēs, izņemot makšķerēšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos;

Nav skaidras atšķirības starp ūdenstilpēm, kurās ir un kurās nav ieviesta licencētā makšķerēšanas, kas būtu par pamatu izņēmumam. Attiecīgi, par maksu var neievērot vispārējos noteikumus, daļai sabiedrības nav pieņemams, vienādiem noteikumiem jāattiecas uz visiem. (MRK)

BIOR viedoklis, uz kuru MRK atsaucas, skaidro arī to, ka LM nozīmē daļēju lieguma atcelšanu. (MIG)

Var piekrist, ka lieks teksts (ne pēc būtības), jo šeit ir tas pats, kas 25.2.1. tikai otrādi.(BIOR)

Vienlaikus ministrija ir saņēmusi arī viedokli, no citas būtiskas makšķernieku daļas, kas iebilstu pret šāda aizlieguma atcelšanu un tas izskanēja arī pēdējā Padomes sēdē. Tāpat zinātne nav gatava dot pamatojumu šāda aizlieguma atcelšanai. Vienmēr šis aizliegums bija pamatots ar nārstu un - šis nu būtu jāatstāj, jo tad, pēc loģikas, zemūdens medniekiem arī būtu jāļauj bez pārtraukuma peldēt, jo reāli pielīdzināmi laivotājiem. Mēs, zemūdens mednieki esam par šī aizlieguma atstāšanu spēkā, jo vēlamies rūpēties par zivju fonda atražošanu.(ZMIG)

Aizliegumam vajadzētu būt arī turpmāk(LRVP)

komentārs: Ja aizliegums tiek balstīts uz līdaku nārsta saudzēšanu, tad laiks jāpagarina līdz 1. jūnijam, jo maijā nārsto zandarti un to vērtība ir augstāka.(A.Mūrnieks)

26.2. kanālos un caurtecēs, kas savieno ezerus ar upēm, ezerus un upes ar Baltijas jūru vai ar Rīgas jūras līci, kā arī ezerus savstarpēji.

27. No 1.februāra līdz 30.aprīlim aizliegts makšķerēt ar ēsmas zivtiņu visās ūdenstilpēs, izņemot makšķerēšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos.

27. No 1.marta līdz 30.aprīlim aizliegts makšķerēt ar ēsmas zivtiņu visās ūdenstilpēs, izņemot makšķerēšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos.

Nav skaidras atšķirības starp ūdenstilpēm, kurās ir un kurās nav ieviesta licencētā makšķerēšanas, kas būtu par pamatu izņēmumam. Attiecīgi, par maksu var neievērot vispārējos noteikumus, kas daļai sabiedrības nav pieņemams. (MRK)

Šis trieciens pa ūdiniekiem līdaku pirmsnārsta periodā šķiet ir JAU SASNIEDZIS efektu. ☺
Ūdu izmantošana kā nesportiska zivju ieguve vēsturiski samazināsies aizvien vairāk.(MIG)

Var piekrist, ka lieks teksts (ne pēc būtības).(BIOR)

Punkts pakārtots iepriekšējam, un ir atbalstāms. Jo uz dzīvo reāli paliekt tikai asaris. Diemžēl neķers asarus, bet dzenās līdakas un zandartus. No kontroles viedokļa atbalstāmi.(ZMIG)

Atbalstītu aizliegumu makšķerēt ar ēsmas zivtiņu no 1.februāra līdz 30.aprīlim (27. punkts)(LRVP)

Lieguma laiks saskaņojams ar līdaku ieguves lieguma laiku. Uzskatām, ka pietiekami to noteikt no 1.marta. (RRVP)

28. Visu gadu aizliegta jebkura veida zivju ķeršana:

28.1. jūrā ietekošo upju un kanālu grīvas rajonā:

28.1.1. jūras piekrastes ūdeņos Ventas grīvas rajonā – 2000 metru rādiusā no ietekas, Daugavas, Salacas, Gaujas un Lielupes grīvas rajonā – 1000 metru rādiusā no ietekas, pārējo upju un kanālu ietekas rajonā – 200 metru rādiusā no ietekas, izņemot makšķerēšanu no moliem jūras pusē un no jūras krasta vietās, kas ir atļautas publiskai pieejai;

*28.1.1. jūras piekrastes ūdeņos Ventas grīvas rajonā – 2000 metru rādiusā no ietekas, Daugavas, Salacas, Gaujas un Lielupes grīvas rajonā – 1000 metru rādiusā no ietekas, pārējo upju un kanālu, **kuru platums pārsniedz 5 (piecus) metrus**, ietekas rajonā – 200 metru rādiusā no ietekas, izņemot makšķerēšanu no moliem jūras pusē **un no jūras krasta vietās, kas ir atļautas publiskai pieejai;***

Papildināt ar „kuru platums pārsniedz 5 (piecus) metrus”. Pamatojums. Ir saraksts ar visām upēm. Bet (MRK)

Kā makšķernieks tos 5 m mērīs? Jautājums VVD un DAP.(BIOR)

28.1.1. – kur ūdens līmenī mērīt 5 metrus, kurā gadalaikā? Vai MRK kāds ir bijis pie jūras pēdējā laikā? Rīva būtu pelnījusi šo liegumu, lai gan tur vasarā nav 5 metri. Attiecīgi šo problēmu vislabāk risinātu upju saraksts. Bet var arī vienkārši – zivju resursus cenošs makšķernieks paies metrus 50 tālāk no jebkuras ietekas jūrā. Nevienš viņam neko nepārmetīs, ar garo lineālu pakaļ neskries. (MIG)
Un kāpēc MRK pieļauj šādus nepabeigtus teikumus, kamēr publiski vairo citus gramatiski kļūdainos tekstos? Varbūt patiesībā šos tekstus veido 1 cilvēks, un neviens nepārlasa? (MIG)

Tiek ieviestas izmaiņas un tiek atļauts makšķerēt vietās no **jūras krasta**, kas ir atļautas **publiskai** pieejai. Praktiski jebkur jūras krasts ir publiski pieejams, un tā tauvas josla ir 20 metri.

Līdz ar to noteikums atļauj makšķerēt jūrā tieši blakus upes grīvai, un termins “rādiusā no ietekas” zaudē jēgu. Šis noteikuma labojums aizliedz makšķerēt noteiktā attālumā upē un jūrā. (konkrētā attālumā no grīvas). Bet makšķerēšana no krasta tieši blakus upes grīvai tiek atļauta.

Piemēram, Irbes upes ieteka jūrā. Aizliegts makšķerēt 200 metrus no grīvas Irbes upē, un 200 metrus no grīvas tieši jūrā. Bet atļauts tieši blakus grīvai no jūras krasta.

Punkta labojums ir neskaidrs un rada pretrunas.

Noteikuma punkts būtu jāatstāj iepriekšējā redakcijā. (VVD E.Z.)

28.1.2. 200 metru posmā virzienā augšup pret straumi no līnijas, kas savieno upju un kanālu pretējo krastu vistālāk jūrā izvirzītos punktus, bet vietās, kur upju un kanālu grīvas rajonā ir izbūvēti moli, – iekšpusē starp moliem visā to garumā;

28.2. 50 metru posmā lejup pa straumi no aizsprostiem, slūžām, ūdenskritumiem un citām cilvēka darbības rezultātā radītām gultni aizsprostojošām ietaisēm;

Ja makšķernieks atrodas 50 m lejup pa straumi no gultni aizsprostojošām ietaisēm, var veiksmīgi “apmakšķerēt” arī upi blakus šīm ietaisēm. Iepriekš noteiktais liegums 100 m bija pamatots. MK noteikumu projekta 28.2.apakšpunktā skaitli “50” aizstāt ar skaitli “100”.(RRVP)

Makšķerēšana aizliegta 50 m posmā lejup pa straumi no aizsprostiem...utt. Uzskatām, ka nevajadzēja šo attālumu samazināt (salīdzinot ar MK noteikumos 1498 noteiktajiem 100 m). Spiningotājs atrodoties 50 m lejpus aizsprosta reāli apmakšķerēs šo liegto teritoriju.(U.L.)

28.3. no tiltiem un zem tiltu konstrukcijām;

28.4. ne tuvāk kā 50 metru attālumā no noteiktā kārtībā apzīmētiem rūpnieciskās zvejas rīkiem, zivkopības sprostiem un zivju ceļu konstrukcijām;

29. Atsevišķos ūdeņos (upju posmos, ezeru daļās) makšķerēšanai papildus aizliegtie laika periodi ir norādīti šo noteikumu 1.pielikumā.

Pārnēsot atsevišķus ierobežojumus uz pielikumu šķietami samazinās pašu noteikumu apjoms, bet informācijas apjoms, kas nepieciešams makšķerniekam, nemainās. Attiecīgi neuzmanīgi lasot var nepamanīt, ka virkne nozīmīgu ierobežojumu ir nodalīti no noteikumiem, jo vēsturiski tie ir bijuši noteikumu sastāvdaļa. Attiecīgi izejot no tā kāds ir mērķis, vajag skaidrus noteikumus vai makšķernieku informētību. (MRK)

Piebilde ok, - ir ok pievienot 29. punktu. Lai gan pielikuma mērķis nav kaut ko paslēpt no makšķerniekiem, bet gan elastīgāk strādāt ar šo sarakstu, atkarībā no situācijas dabā. Pielikumus varēs mainīt operatīvāk. (MIG)

4. Vēžošanas tiesību izmantošanas nosacījumi

30. Vēžošana, ievērojot šos noteikumus un tajos noteiktos ierobežojumus ir atļauta šo noteikumu 2.pielikumā noteiktajās ūdenstilpēs, kā arī citās ūdenstilpēs, kurās atbilstoši

normatīvajiem aktiem par licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtību ir ieviesta licencētā vēžošana.

31. Vēžošana ir atļauta, ja vēžus ķer ar rokām vai izmanto ne vairāk kā piecus krītiņus, ievērojot šādus nosacījumus:

31.1. vēžus atļauts ķert ar krītiņiem, kuru diametrs nepārsniedz 80 centimetru, sētas augstums – 15 centimetru un linuma acs izmērs – 20 milimetru. Krītiņa konstrukcijas shēma atbilst šo noteikumu 4.pielikumam;

31.2. katram krītiņam jābūt aprīkotam ar 3 x 7 centimetrus lielu plastikāta plāksni, uz kuras ar ūdensizturīgu marķieri norādīts personas - krītiņa īpašnieka vārds un uzvārds. Ja vēžus ķer persona, kas nav minēta šo noteikumu 4.punktā, norāda arī makšķerēšanas kartes numuru. Marķējums ir skaidri salasāms, un tas atrodas virs ūdens vai ūdens virsmas līmenī;

32. Aizliegts ķert vēžus alās ar rokām un izdzīt tos no alām vai slēptuvēm.

33. Aizliegts ķert vēžus (platspīļu un šaurspīļu) – no 1.oktobra līdz 30.jūnijam, kā arī vēžu mātītes ar redzamiem iekriem – visu gadu.

34. Vienai personai neatkarīgi no vēžošanas ilguma lomā atļauts paturēt:

34.1. platspīļu vēžus – tikai saskaņā ar licencētās vēžošanas kārtību;

34.2. šaurspīļu vēžus, dzeloņvaigu vēžus un signālvēžus – ne vairāk kā 50 gabalu no katras sugas, ja vien attiecīgās ūdenstilpes licencētās vēžošanas kārtībā nav paredzēts lielāks konkrēto sugu ķeršanai atļautais vēžu skaits.

35. Lomā atļauts paturēt tikai tos vēžus (vēžu sugu attēli ar to atšķirības pazīmēm norādīti šo noteikumu 3. pielikumā), kas atbilst šādam pieļaujamam garumam:

35.1. platspīļu vēzi un šaurspīļu vēzi – sākot ar 10 centimetriem,

35.2. dzeloņvaigu vēzi un signālvēzi – sākot ar 8 cm.

36. Vēža garumu nosaka, mērot attālumu no pieres dzelkšņa (asa izauguma pirms acīm) līdz astes vidējās plāksnītes galam.

5. Zemūdens medību tiesību izmantošanas nosacījumi

37. Zemūdens medības, ievērojot šos noteikumus un tajos noteiktos ierobežojumus ir atļautas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos, un ar īpašnieka atļauju privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, kā arī ūdeņos, kuros saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtību, ir ieviestas licencētās zemūdens medības. Papildus iepriekš minētajam zemūdens medības ir atļautas arī šo noteikumu 5.pielikumā norādītajos ūdeņos vai to daļās, ja vien attiecīgajās vietās nav ieviesta licencētā makšķerēšana, vēžošana vai zemūdens medības.

38. Lietojot zemūdens medību rīkus, ievēro šādas prasības:

38.1. aizliegts izmantot akvalangu vai citu autonomu elpošanas aparātu;

38.2. atļauts izmantot tikai ar muskuļu spēku uzlādējamu harpūnšauteni, kuras harpūnas uzgaļa platums nepārsniedz 10 centimetru;

38.3. zemūdens medību rīku izmantošana nav atļauta bērniem vecumā līdz 16 gadiem bez vecāku vai pieaugušo uzraudzības;

38.4. aizliegts atrasties ar pielādētu harpūnšauteni krastā vai ūdenī tuvāk par 20 metriem no krasta līnijas publiskās atpūtas vietās, kā arī vietās, kur pulcējas daudz cilvēku (piemēram, peldvietā, ūdenssporta un kultūras pasākumu vietā), un tuvāk par 20 metriem no apzīmēto peldvietu un ūdenssporta vietu teritorijas;

38.5. zemūdens medību rīkus atļauts izmantot zivju medībām tikai personai atrodoties zem ūdens;

Tas nozīmē, ka ar zemūdens medībām var nodarboties arī bradājot gar krastmalu, no laivas, plosa utt. Formulējums varētu būt “ zemūdens rīkus atļauts izmantot personai atrodoties zem ūdens peldus stāvoklī”. (U.L.)

38.6. zemūdens medību rīku izmantošanas laikā personai piestiprināma košas krāsas boja ar vismaz astoņus kilogramus lielu celtspēju (turpmāk – boja), kas norāda zemūdens mednieka atrašanās vietu ūdenī;

38.7. zemūdens medību rīkus aizliegts izmantot no saulrieta līdz saullēktam, ja vien šo noteikumu 38.6.apakšpunktā minētā boja nav aprīkota ar atstarojošiem elementiem un riņķa uguni – gaismas lukturi, kas novietots tā, lai gaisma būtu redzama 360 grādu lielā horizontālā lokā.

38.8. zemūdens medību laikā aizliegts loma iegūšanai izmantot jebkādus tīklus vai uztveramos tīklus, kā arī zivis un vēžus ķert ar rokām.

39. Persona nomedītās zivis līdz zemūdens medību beigām uzglabā, nostiprinot tās pie bojas vai pie personas aprīkojuma jostas.

40. No 1. marta līdz 30.aprīlim zemūdens medības ir aizliegtas visās ūdenstilpēs, izņemot Baltijas jūras un Rīgas jūras līča ūdeņos un licencēto zemūdens medību vietās.

41. Uz zemūdens medībām attiecas arī šo noteikumu normas, kas paredzētas šādos noteikumu punktos, kas regulē maksšķerēšanas tiesību izmantošanas nosacījumus:

41.1. 18.punkts par pieļaujamā loma lielumu;

41.2.19.punkts par lomā paturēt atļauto zivju garumu;

41.3. 20.punkts par zivju garuma noteikšanu;

41.4. 25.punkts par attiecīgo sugu zivju aizliegumu paturēt lomā noteiktos laika periodos;

41.5. 28.punkts par vietām, kurās visu gadu aizliegta jebkura veida zivju ķeršana;

41.6. 1.pielikuma 6.un 7.punkts par papildus aizlieguma laikiem zivju ieguvei.

6. Personu, kuras izmanto maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesības, atbildība

42. Šo noteikumu (tai skaitā šo noteikumu 45.punktā minēto lēmumu un 46.punktā minēto pašvaldības saistošo noteikumu) pārkāpēji saucami pie administratīvās atbildības vai kriminālātbildības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Šī atbildība neatbrīvo pārkāpējus no pienākuma atlīdzināt zivju resursiem nodarīto zaudējumu saskaņā ar pamattaksi piedzenamās summas aprēķināšanai par zaudējumu, kādu fiziskā persona nodarījusi, nelikumīgi iegūstot zivis vai vēžus Latvijas Republikas ūdeņos (6.pielikums).

43. Lai pilnībā kompensētu zivju resursiem nodarītos zaudējumus, šo noteikumu 6.pielikumā minēto pamattaksi piemēro:

43.1. trīskāršā apmērā – par lomu bez maksšķerēšanas kartes un maksšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību licences, kā arī tad, ja pārsniegts atļautais loma lielums un pieļaujamais to sugu zivju un vēžu garums, kuri nav minēti šo noteikumu 43.2.3.apakšpunktā;

43.1 trīskāršā apmērā – par zivju un vēžu ieguvi bez maksšķerēšanas kartes un maksšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību licences, kā arī tad, ja pārsniegts atļautais loma lielums un pieļaujamais to sugu zivju un vēžu garums, kuri nav minēti šo noteikumu 43.2.3.apakšpunktā;

Neveiksmīgs formulējums soda par lomu bez maksšķerēšanas kartes. Izmainīts iepriekšējā redakcijā. (MRK)

Arī mēs iebildām. (MIG)

Maksšķerēšana bez maksšķerēšanas kartes rada zaudējumu zivju resursiem tiktāl ciktāl maksšķerēnieks, nenomaksājot valsts noteikto maksu par maksšķerēšanas tiesību izmantošanu, ir ieguvis zivju resursus. Bet vai var uzskatīt, ka viņš ir radījis trīskārtīgu zaudējumu? MK noteikumu projekta 43.1.apakšpunktu izteikt sekojošā redakcijā: “43.1. trīskāršā apmērā – ja pārsniegts atļautais loma

lielums un pieļaujamais to sugu zivju un vēžu garums, kuri nav minēti šo noteikumu 43.2.3.apakšpunktā;”(RRVP)

43.2. pieckāršā apmērā:

43.2.1. par zivju un vēžu ieguvi aizliegtā laikā un vietā;

43.2.2. ja izmanto aizliegtus makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdēns medību rīkus un paņēmienu, kā arī aizliegtus zivju un vēžu ieguves veidus;

43.2.3. ja pārsniedz atļauto loma lielumu un pieļaujamo garumu īpaši aizsargājamo ierobežoti izmantojamo sugu zivīm – alatām, lašiem, salātēm (meža vimbām), sīgām, taimiņiem, kā arī straute forelēm.

43.2.4. par loma un zivju vai vēžu ieguves rīku slēpšanu.

Loma slēpšana un, vēl jo vairāk, ieguves rīku slēpšana pašas par sevi nekādus zaudējumus nerada. Zaudējumi var rasties makšķerēšanas procesa rezultātā, pārkāpjot zivju skaitu, garumu u.t.t. Šāda norma ir absurda. Svītrot MK noteikumu projekta 43.2.4.apakšpunktu. (RRVP)

44. Zivju resursiem nodarītā zaudējuma kompensācijas apmēru, kas noteikts saskaņā ar šo noteikumu 42.un 43.punktu, atlīdzina, pamatojoties uz Valsts vides dienesta vai Dabas aizsardzības pārvaldes amatpersonu lēmumu, un ieskaita lēmumā norādītajā valsts pamatbudžeta kontā Zivju fonda dotācijas ieņēmumu veidošanai. (RRVP)

7. Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību pārvaldība un noteikumu ievērošanas kontrole

45. Zemkopības ministrija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir tiesīga pieņemt lēmumu par īslaicīgiem makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību regulēšanas pasākumiem, tai skaitā īslaicīgiem pasākumiem, kas atšķiras no šiem noteikumiem. Pieņemto lēmumu Zemkopības ministrija publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un ministrijas tīmekļa vietnē.

46. Pašvaldība ar saistošajiem noteikumiem ir tiesīga noteikt no šiem noteikumiem atšķirīgu makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību kārtību šādos gadījumos:

46.1. saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību kārtību;

46.2.ja tās administratīvās teritorijas ūdeņos atbilstoši vietējiem apstākļiem ir nepieciešami papildus nosacījumi zivju un vēžu ieguvei, kas paredz:

46.2.1. aizliegumu vai ierobežojumus makšķerēšanai diennakts tumšajā laikā;

46.2.2. aizliegumu zemūdēns medībām peldvietu un atpūtas vietu tuvumā;

46.2.3.šo noteikumu 25.punktā minētajām zivju sugām noteiktā ķeršanas aizlieguma laika pagarināšanu ne vairāk kā par 10 dienām pēc attiecīgas institūta zinātniski pamatotas rekomendācijas saņemšanas, ievērojot hidrometeoroloģiskos apstākļus konkrētajā kalendārajā gadā.

46. Pašvaldība ar saistošajiem noteikumiem, kurus pēc sabiedriskās apspriešanas izdod katram ezeram vai upes posmam atsevišķi vai saskaņojot ar pārējām pašvaldībām, ja ezers vai upes posms atrodas vairāku pašvaldību teritorijās, ir tiesīga noteikt no šiem noteikumiem atšķirīgu makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību kārtību šādos gadījumos:

46.1. saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību kārtību tiek ieviesta licencētā makšķerēšana, vēžošana vai zemūdēns medības;

46.2. ievērojot hidrometeoroloģiskos apstākļus, saņemta attiecīga institūta zinātniski pamatotas rekomendācija patstāvīgi noteikt kārtību, kas atšķiras no 25.punktā minētā;

46.3. pamatojoties uz iniciatīvu, kuras mērķis ir nodrošināt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ūautu racionāli izmantot zivju krājumus, saņemta attiecīgu institūta zinātniski pamatota rekomendācija patstāvīgi vai uz laiku noteikt kārtību, kas atšķiras no 18.punktā minētā;

Iepriekš bija piedāvāts regulēt to, kas noteikts šo noteikumu 45. un 38.4.punktā, nav vajadzība dublēt šajos noteikumos jau noteikto. Attiecībā uz iespēju liegt makšķerēt diennakts tumšajā laikā, nav saprotams pamatojums kāpēc tas būtu jāaizliedz. Tā vietā piedāvājam pašvaldībām iespējas noteikt vietējiem apstākļiem piemērotāku saudzēšanas laiku, iespējas samazināt loma apmēru vai ieviest licencēto makšķerēšanu. (MRK)

47. Saskaņā ar šo noteikumu 46.punktu pieņemtos pašvaldību saistošos noteikumus par nosacījumiem zivju un vēžu ieguves kārtībai tās administratīvajā teritorijā esošajos ūdeņos, kas atšķiras no šiem noteikumiem, pašvaldība publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un vietējā laikrakstā vai bezmaksas izdevumā un pašvaldības mājas lapā internetā, kā arī nodrošina to pieejamību novada vai republikas pilsētas domes ēkā un pagasta vai pilsētu pārvaldēs, un nodrošina ar informatīvām zīmēm visās publiskās vai pašvaldības ūdeņu piekļuves vietās, kā arī nosūta Zemkopības ministrijai, Valsts vides dienestam, institūtam un Dabas aizsardzības pārvaldei (ja noteikumi attiecas uz īpaši aizsargājamo dabas teritoriju ūdeņiem). Zemkopības ministrija nodrošina no pašvaldībām saņemtās informācijas ievietošanu ministrijas tīmekļa vietnē (www.zm.gov.lv).

Ir pierādījies, ka Latvijas Vēstnesis nav tas labākais makšķernieku informēšanas kanāls un internets nav pieejams visiem makšķerniekiem, tāpēc nepieciešams nosacījums par saistošo noteikumu izvietojumu vietējās nozīmes laikrakstā vai bezmaksas izdevumā. Kā arī nepieciešams izvietot informatīvās zīmes, jo ne visi makšķernieki lieto internetu, datoru. (MRK)

Atbalstām 100%. Informatīvās zīmes pie ūdeņiem, kuros ieviests kaut kas īpašs ir labi, VMK rakstīja tieši to pašu. (MIG)

48. Institūts nodrošina zinātniski pamatotu rekomendāciju, kas nepieciešamas šo noteikumu 49.punktā paredzētā Zemkopības ministrijas lēmuma un 46.2.3.apakšpunktā paredzēto pašvaldības saistošo noteikumu pieņemšanai.

49. Zinātniski pamatotā rekomendācijā institūts ietver informāciju par zivju resursu izmantošanu konkrētajā ūdenstilpē, esošā stāvokļa (situācijas) analīzi, kā arī secinājumus un ieteikumus par konkrēto makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību regulēšanas pasākumu, papildus aizliegumu vai ierobežojumu nepieciešamību un termiņiem.

50. Valsts vides dienesta un Dabas aizsardzības pārvaldes amatpersonai, kā arī vietējās pašvaldības pilnvarotai amatpersonai attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā, veicot makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kontroli, kopā ar Valsts vides dienesta pilnvarotajām personām vai bez tām, ir tiesības pārbaudīt lomu un personas izmantotos rīkus, veikt personas aplūkošanu un mantu apskati, sastādīt par šo noteikumu un licencētās makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību noteikumu pārkāpumu administratīvo protokolu, kā arī normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izņemt nelikumīgi iegūtās zivis un pārkāpuma izdarīšanas rīkus un līdzekļus. Sadarbībā ar valsts amatpersonām un pašvaldību pilnvarotām amatpersonām zivju resursu aizsardzībā un uzraudzībā piedalās arī privāto ūdeņu īpašnieki, kuriem pieder zvejas tiesības, un rūpniecisko zvejas tiesību un ūdenstilpju nomnieki.

Valsts vides dienesta un Dabas aizsardzības pārvaldes amatpersonai, kā arī Valsts vides dienesta pilnvarotai personai Latvijas teritorijā un vietējās pašvaldības pilnvarotai amatpersonai attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā, veicot makšķerēšanas kontroli, ir tiesības pārbaudīt lomu un makšķerēšanā izmantotos rīkus, sastādīt protokolu par šo noteikumu un licencētās makšķerēšanas

noteikumu pārkāpumu, kā arī normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izņemt nelikumīgi iegūtās zivis un pārkāpuma izdarīšanas rīkus un līdzekļus. Sadarbībā ar valsts un pašvaldību amatpersonām un pilnvarotajām personām zivju resursu aizsardzībā un uzraudzībā piedalās arī privāto ūdeņu īpašnieki, kuriem pieder zvejas tiesības, un zvejas tiesību un ūdenstilpju nomnieki.

Punkts atgriezts iepriekšējā redakcijā jo nav saprotams ko ar izmaiņām vēlas panākt. (MRK)

Šeit ir papildināts ar makšķerēšanu, vēžošanu un zemūdens medībām. Vienlaikus nav skaidrs, kādā veidā juridiski kontroli spēs veikt nomnieki, īpašnieki un pašvaldību pilnvarotas amatpersonas. Šie noteikumi būs jāsaskaņo ar topošo LAPK un atkal jālabo! .(MIG)

Juridiski tiek jaukta apskate un pārmeklēšana. Domājam, ka godīgam cilvēkam nav par ko uztraukties, bet tomēr uztrauc pieeja, makšķernieki ar lielu stāžu, vienkārši negrib rādīt uz ko ir noķēruši savu lomu un ja viņi nerāda, tad viņu mantas teorētiski var pārmeklēt. Varbūt te nedaudz tiek pārspīlēts, bet pagājušā gada reidi Ķīšezerā parādīja praksē kā notiek mantu apskate - atveriet šo somu, atveriet šo kabatu, atveriet šo nodalījumu, ja arī man nav ko slēpt, tad kāpēc es tieku turēts par potenciālu pārkāpēju, bez iemesla. Šeit varētu būt analogija, kā mēs esam pieraduši braucot ar automašīnu, bez iemesla praktiski neviens netiek apturēts, izņēmums protams alkohola testi.(ZMIG)

Valsts vides dienesta personu pilnvaras veikt personas mantu apskati (49.punkts). (50.punkts)

Saskaņā ar LAPK **256.pantu „Personas aplūkošana un mantu apskate”**

nosaka, ka: personas aplūkošanu un mantu apskati var izdarīt tam pilnvarotas Valsts policijas un pašvaldības policijas amatpersonas, Valsts robežsardzes amatpersonas, Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas, **Valsts vides dienesta un Dabas aizsardzības pārvaldes amatpersonas**. Par personas aplūkošanu un mantu apskati sastāda atsevišķu protokolu vai izdara ierakstu protokolā par administratīvo aizturēšanu. Līdz ar to VVD amatpersonām ir šādas tiesības, vienīgā problēma, ka visos gadījumos, kad notiek personas vai mantas aplūkošana ir jāsastāda atsevišķs protokols. (LRVP)

Iesakām caurlūkot 49.punktu un izvērtēt uzrādīto darbību atbilstību kriminālprocesa likumam un citiem normatīvajiem aktiem par personu un personas mantu apskates procesuālo kārtību. (VVD MRVP)

Nelikumīgs projekta punkts 49 – jo personas kratīšana ir veicama saskaņā ar Kriminālprocesa likumu, arī mantu apskate ir procesuālā izmeklēšanas darbība kas veicama saskaņā ar Kriminālprocesa likumu, taču šādā izteiktajā formulējumā šīs darbības ir pielīdzinātas nepamatoti piešķirot pilnvaras veikt šāda veida darbības Valsts vides dienesta personām.(J.Alons u.c.iesniegumi)

8. Noslēguma jautājumi

50. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumus Nr.1498 "Makšķerēšanas noteikumi" (Latvijas Vēstnesis, 2009, 203 (4189)nr.; 2011, 62.nr.; 2012, 134.nr; 2013, 7nr.; 2013, 159nr.).

51. Noteikumi stājas spēkā 2015.gada.....aprīlī.

Zemkopības ministrs

J. Dūklavs

Kopumā – nav skaidrs, kāpēc šos jautājumus nevarēja izdiskutēt jau Makšķerēšanas interešu grupā. MRK paši publiski apgalvoja, ka neiešot uz darba grupu, tad apgalvoja, ka viņus neņemot šajā grupā. Tā tiek risināts jautājums - kā apiet likumu un padomes nolikumu, lai vienas biedrības viedoklis kļūtu īpašāks par citām biedrībām.(MIG)

2. pielikumā ieviesusies kļūda. Teikts, ka šaurspīļu vēzi atļauts ķert Āraiša ezerā Vecpiebalgas novadā. Faktiski ir tā, ka mūsu pusē ir divi ezeri ar līdzīgiem nosaukumiem. Arāja, jeb Āraiša ezers ir Dzērbenes pagastā, Vecpiebalgas novadā un Āraišu ezers Drabešu pagastā, Amatas novadā. Šaurspīļu vēzi MK noteikumos 1498 bija atļauts ķert Āraišu ezerā, kas atrodas Amatas novadā. Tur šie vēži, kaut nelielā daudzumā, cik esmu dzirdējis, ir, tāču Dzērbenes pagasta Āraiša ezerā ir smuki platspīļnieki.

Domājam arī, ka nosakot makšķerēšanas **rudens lieguma laikus (1.pielikums)**, vajadzēja izvērtēt (noteikumos 1498. noteiktos) lieguma beigu termiņus. Reāli decembra mēnesī lašveidīgo zivju nārsts ir beidzies (savā 25 gadu darba pieredzē neesu redzējis decembrī nārstojošus lašus vai taimiņus). Vidzemes lašveidīdo zivju nārsta upēm loģiskāk būtu noteikt vienotu makšķerēšanas lieguma termiņu, reāli tas ir 30. novembris.

1.pielikuma 16.punkts:

“Rēzeknes upē no grīvas (pie Lubāna ezera) augšup pret straumi līdz tiltam pie apdzīvotās vietas "Žogoti" no 1.oktobra līdz 30.aprīlim šāds liegums noteikumos ļoti lielā mērā ir saglabājies vēsturiski. Līdz ar Lubānas zemienes meliorācijas sistēmas izbūvi un Nagļu zivsaimniecības izveidi, šāds regulējums, domājams, tika ieviests, lai ierobežotu makšķerēšanu Nagļu zivsaimniecības teritorijā, kā arī migrējošo zivju makšķerēšanu. Pašlaik, mūsaprāt, šādam liegumam nav pamata vairāku iemeslu dēļ. Galvenokārt jau tāpēc, ka paejot zināmam laikam pēc Lubāna ezera (ūdenskrātuves) izveides, zivju uzvedība ir mainījusies un zivju migrācija nav tik izteikta. Pie tam, ja Lubāna ezerā tiek uzturēts normāls ūdens līmenis atbilstoši ekspluatācijas noteikumiem, zivju koncentrēšanās Rēzeknes upē, mūsaprāt, nenotiek. Gadījumos, kad dažādu apstākļu dēļ Lubāna ezerā tiek vai tiks pazemināts ūdens līmenis makšķerēšanas liegums uz laiku var tikt noteikts saskaņā ar Zvejniecības likuma 16.pantu.

Bez tam, mūsaprāt, šāds liegums arī nav nepieciešams, jo nav pamata ierobežot neplēsīgo zivju ieguvī šajā teritorijā.

Upē nav arī īpaši aizsargājamo ierobežoti izmantojamo zivju sugu.

Tomēr, lai ierobežotu plēsīgo zivju sugu izķeršanu salīdzinoši ierobežotā teritorijā (upe nav liela), būtu saglabājams ierobežojums makšķerēt no laivām šajā laika posmā. Tāpēc tiek piedāvāti divi varianti un pirmais variants, mūsaprāt, ir pamatotāks.

Par šo jautājumu papildus būtu nepieciešams BIOR viedoklis.

1.variants:

Noteikumu projekta 16.punktā lieguma periodu no 1.oktobra līdz 30.aprīlim papildināt ar vārdiem “izņemot makšķerēšanu no krasta vai makšķerēšanu no ledus” (**Nemts vērā projektā**)

2.variants:

Noteikumu projekta 1.pielikumā svītrot 16.punktu. (Uldis Lenčbergs)

Sakarā ar jaunā Zemes pārvaldības likuma spēkā stāšanos ZMIG ierosina izveidot Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumu projekta 5.pielikumu balstoties uz sekojošiem aspektiem:

1. Zemūdens medībās ir atļautas slēgtās ūdenstilpnēs (ezeri, dīķi, karjeri, ūdenskrātuves utt.) kuru platība pārsniedz 30 hektāru (PIEZĪME - racionālu un drošības apsvērumu dēļ no saraksta var izslēgt duļķainas (sliktas caurredzamības) ūdenstilpnes), kā arī lielajās Latvijas upēs - Daugavā, Buļļupē, Lielupē, Ventā, Mūsā, Mēmelē.

2. ZMIG piekrīt zemūdens medību ierobežojumam ūdenstilpnēs, kuras robežojas ar citām valstīm. Šādos ūdeņos zemūdens medības būtu organizējamās tikai licencētā veidā.

3. ZMIG piekrīt zemūdens medību ierobežojumam ūdenstilpnēs, vai to atsevišķās daļās (piemēram, upju daļās), kur ir ieviesta licencētā makšķerēšana un/vai vēžošana. Šādos ūdeņos zemūdens medības arī būtu organizējamās tikai licencētā veidā.

4. ZMIG nepiekrīt vispārējam zemūdens medību aizliegumam aizsargājamās dabas teritorijās jo, pēc ZMIG datiem, uz doto brīdī nevienai no aizsargājamo dabas teritoriju pārvaldības institūciju nav zinātniski pamatota slēdziena par zemūdens mednieku darbības rezultātā nodarītu (vai iespējamu) kaitējumu konkrētai aizsargājamai dabas teritorijai. Vispārējais pieņēmums par antropogēnās slodzes mazināšanu aizsargājamās dabas teritorijās no ZMIG skatupunkta neiztur kritiku, jo saglabājot brīvas pieejas tiesību makšķerniekiem (un ierobežojot zemūdens mednieku tiesības) pie vienāda loma lieluma, gan skaitā gan izmērā, ar šādu lēmumu var panākt tikai un vienīgi kļaju atsevišķas grupas diskrimināciju, bet ne ievērojamu antropogēnās slodzes mazināšanu. Ja šis ierobežojums (zemūdens medības aizsargājamās dabas teritorijas būtu organizējamās tikai licencētā veidā) būtu attiecināms arī uz makšķerniekiem, ZMIG sakarā ar to nebūtu pretenziju. Līdz ar to, ZMIG vēlas pievērst Padomes uzmanību faktam, kā bez jebkāda zinātniska pamatojuma, vispārinātā kārtā, no zemūdens medniekiem

pieejamām ūdenstilpnēm tika izslēgts milzīgs ūdenstilpņu klāsts, neskatoties uz to, kā esošās likumdošanas ietvaros, jebkura aizsargājamo dabas teritoriju pārvaldības institūcija var pieņemt grozījumus attiecīgā normatīvā aktā ar tiem aizliedzot, vai ierobežojot zemūdens medības konkrētā ūdenstilpnē vai tās daļā.

5. ZMIG vēlas vērst Padomes uzmanību faktam, kā pēc ZMIG viedokļa (ņemot vērā jaunā Zemes pārvaldības likuma stāšanos spēkā) šobrīd jebkurai pašvaldībai ir iespēja pieņemt grozījumus tās saistošajos noteikumos, ar tiem aizliedzot vai ierobežojot zemūdens medības konkrētā ūdenstilpnē vai tās daļā. Tieši tāpēc nav saprotama atsevišķu pašvaldību vēlme UZREIZ (Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumu ietvaros) aizliegt tikai un vienīgi zemūdens medības savā teritorijā esošajās ūdenstilpnēs. Līdz šim brīdim ZMIG rīcībā nav nekādas informācijas par šādas pozīcijas argumentāciju.